

# פני עין חמד

יוצא לאור 7"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

## פְּרִשְׁת נח - דור הפלגה

### "וַיַּרְד ה' לְרֹאשׁ אֶת הָעֵיר וְאֶת הַמְּגִדָּל אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי הָאָדָם" (בראשית י"א, ה')

מי שלא מזדרז לחטוף את הרגע ולחזור בתשובה, איך אפשר יהיה לסלוח לו על הגדשת הסאה?

על פי זה מבאר האדמו"ר רבי יהודה אריה לייב אלטר מגור (ה'שפת אמת' זיע"א) את הפסוק: "וַיַּרְד ה' לְרֹאשׁ אֶת הָעֵיר וְאֶת הַמְּגִדָּל" (בראשית י"א, ה').

לכאורה צריך להבין: מהיכן ירד בורא עולם ולאן? הרי כל הארץ מלא כבודו!

אלא, כאשר הכל חוטאים ואין איש שם על ליבו בתשובה ולבקש מחילה מאיתו יתברך, בורא עולם אומר: "אמציא את עצמי אליהם, אולי בכל זאת, כאשר יראו אותי יתעוררו ויעשו תשובה".

אבל אחרי כן, אם למרות כל האפשרויות שה' נותן לחוטאים לחזור בתשובה הם אינם שבים, אז מכה אותם הקב"ה ומענישם, כמו שהפיץ את דור הפלגה בכל העולם והרחיק אותם איש מעל רעהו.

וכך גם אמר בורא עולם לגבי סדום: "אֲרָדָה נָא וְאֲרָדָה" (בראשית י"ח, כא). כלומר, אולי אם ארד אליהם בעצמי יחזרו בתשובה. ואם חלילה גם לאחר שארד לא יחזרו בתשובה- אענישם בעונש חמור של כליה חלילה.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א  
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

בגמרא (יומא פז.) מסופר על טבח אחד שפגע בכבודו של רב, ולא בא לבקש ממנו מחילה.

עד ערב יום כיפור המתין לו רב שיבוא אליו הטבח לפייסו. כיוון שלא בא, הלך אליו רב בעצמו כדי להתפייס איתו.

בדרך ראה רב הונא את רב. שאל אותו רב הונא: "להיכן הולך הרב?". ענה לו רב: "לפייס את הטבח". אמר רב הונא: "רב הולך להרוג נפש!".

הגיע רב אל הטבח. באותו הזמן אחז הטבח סכין גדולה בידו ומנקה את ראש הבהמה. כשראה הטבח את רב, אמר לו: "אין לי שום עסק איתך", והמשיך להכות בסכין.

אלא שאז- חתיכת עצם מראשה של הבהמה התעופפה הישר אל ראשו של הטבח, חדרה אל מוחו והרגה אותו.

הסביר הגאון רבי איצלה בלזר זצ"ל כך: כל זמן שרב לא הטריח את עצמו אליו ולא השפיל את כבודו לחזר אחריו, עוד ניתן היה לסבול את התנהגותו של הטבח ולגלות כלפיו יחס סלחני.

אך כאשר רב המציא את עצמו אליו, היה על הטבח לנצל את ההזדמנות, ולבקש את סליחתו ולהתפייס איתו. ומאחר שלא עשה כן, חמור הדבר פי כמה, ולכן נגזר דינו למוות. וזו היתה כוונת רב הונא.

זאת הסיבה שאוחז פחד את האדם ואף את המלאכים בימים הנוראים, מפני שבימים אלו ממציא הקב"ה את עצמו אל בראיו.

### הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב

### זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת

### זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו נזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר דרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה

### רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחיה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה רחל בת רחל ברכה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל רחל ברכה בת פדילה דליה רותית בת סבריה קנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעמה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלמה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן ארייס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

שנת אבות			ש"ס
ש"ס	ש"ס	ש"ס	ש"ס
19:10	18:34	17:23	ש"ס
19:07	18:31	17:40	ש"ס
19:07	18:31	17:40	ש"ס
19:10	18:33	17:42	ש"ס

# שואל ומשיב בהלכה – בשולי גוים - חלק ה



האם יש בישולי גוים גם כאשר יהודי וגוי מניחים את הסיר עם המאכל בתוכו על גבי האש?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א:

תשובה: !

הניחו ישראל וגוי ביחד סיר עם מאכל על גבי האש, התבשיל מותר גם לדעת מרן השולחן ערוך אפילו אם היה יכול הגוי לעשותו לבדו. **מקורות:** שו"ת 'דברי דוד' ח"א (יו"ד סימן ח) על פי דברי מרן השו"ע (יו"ד סימן קכה ס"ג) לעניין יין נסך, שאם כח ישראל וגוי מעורבים יחד כגון, ששניהם עירו ביחד מותר בדיעבד, ואפילו אם היה הגוי יכול לבדו לערות בלא סיוע ישראל. ועיין שו"ת 'שבט הקהתי' ח"ד (סימן קצז) אודות מפעלים גדולים, ששמים את המאכל בתוך עגלות גדולות וכבדות, והפועלים דוחפים את העגלות לתוך התנור, שמועיל שהמשגיח ידחוף יחד עם הגוי. וכ"כ הרב להורות נתן בספר 'נועם הלכה' (סימן יט ס"ד) באופן ששניהם מניחים יחד את הקדירה, שפיר דמי גם לדעת השו"ע. וראה עוד בקובץ 'בית הלל' (אלול תשס"ט עמוד נט) מה שכתב בזה ידידי הרב אליהו בוחבוט שליט"א.

בישל ישראל את המאכל שלישי בישול, וסילק את הסיר מעל האש, ובא הגוי והחזיר על האש וגמר בישולו, מותר התבשיל באכילה. **מקורות:** שו"ע שם. וכן אנו מורים במסעדות מהדרין שהמשגיח עושה את שלישי בישול הראשון, ולאחר מכן מכניס למקרר, וכאשר יש ביקוש, הגוי יכול להוציא ולהמשיך את הבישול כל צורכו.

אם הניח ישראל את הסיר עם התבשיל במקום שיכול להתבשל, אף שהגוי מזיז את הסיר ממקום למקום בתוך התנור מותר, כל זמן שהגוי לא הוציא את הסיר מחוץ לתנור.

בישל הגוי תבשיל שלישי בישול וסילקו מעל האש, ולאחר מכן החזיר ישראל את התבשיל עד שהתבשל כל צורכו, המאכל נאסר באכילה, אלא אם כן מדובר בערב שבת או שיש הפסד מרובה. **מקורות:** שו"ע (שם ס"ט). וע"ע בספר 'הליכות עולם' ח"ו (עמוד נו, עב) בגדר הפסד מרובה.

הניח ישראל תבשיל על גבי שלהבת אש נמוכה, או על גבי גוף חימום בחום נמוך וזמן בישולו ארוך, ובא הגוי והגביה את האש וקיצר את זמן הבישול, התבשיל מותר. **מקורות:** שו"ע (שם ס"י).

אולם אם ללא הסיוע של הגוי, המאכל לא היה מתבשל שלישי בישולו, המאכל נאסר. **מקורות:** שו"ע (שם ס"י).

## כָּל מֵאֵן דְּעֵבִיד רַחֲמָנָא - לְטַב עֵבִיד



להלן סיפור המעובד מתוך 'באר הפרשה', שסיפר המשפיע הרה"ג ר' אברהם אלימלך בידרמן שליט"א ובו ניתן לראות כי לעיתים האדם עלול לחטוף מכה קשה כשאינו יודע כי בכך טמונה הצלתו. בארה"ב התגורר הרה"ח רבי ברוך פרנקל, אשר הוא וכל משפחתו חייבים את חייהם לשותף שעשה להם עוולה מאין כמוה...

הסיפור התרחש בשנת ה'תרפ"ט. באותה שנה עלה ר' ברוך מאירופה לארה"ב יחד עם חברו. הם הגיעו לניו-יורק והקימו עסק בו היו שותפים. הם עבדו קשה מאוד כדי להרוויח כסף רב. בכל חודש הם הפרישו סכום כסף ושלחו לבני משפחתם שנשאר באירופה, כשאת שאר הכסף הם המשיכו להשקיע בעסק.

לאחר שלוש שנים הצליחו לחסוך סכום הגון והחליטו, כי הם רוצים לחזור למשפחותיהם שנשארו באירופה. לאחר החלטה זו הם כבר בדקו באיזה אוניה יוכלו לחזור לעיר בה הם מתגוררים. באותה תקופה נפטר אביו של ר' ברוך, ובלית ברירה, כשהבין שלא יוכל להספיק לחזור ולשבת 'שבעה' עם משפחתו, נאלץ לשבת 'שבעה' לבדו בניו-יורק.

במהלך 'השבעה' השותף הגיע לנחם את ר' ברוך. בנוסף הגיש לו מספר דפים וביקש ממנו לחתום בכמה מקומות לצורך הניהול השוטף של העסק. ר' ברוך שסמך על השותף 'בעיניים עצומות' וכן בשל המצב בו היה נתון באותה השעה חתם, ולא קרא את מה שכתוב במסמכים. כשקם מ'השבעה' גילה לחרדתו, שהשותף החתים אותו על הרשאה בה יכול הוא לבד לתת כל הוראה לבנק בחשבון המשותף.

השותף הוציא את כל הכסף שהיה בחשבון וברח לאירופה כשכל הכסף בידו. ר' ברוך נותר כעת בחוסר כל ועל כן הוא נאלץ להישאר בארה"ב ולעבוד קשה כדי להרוויח מטה לחמו, עד שבשנת ה'תרצ"ד, לאחר שחלפו חמש שנים קיבל מעמד של תושב בארה"ב והוא חזר לביתו.

כעבור מספר שנים פרצה המלחמה במלוא תוקפה. באותה שעה כל האנשים חיפשו דרך לברוח מאירופה. אולם ר' ברוך שהיה בידו תעודת תושב ארה"ב העביר את כל בני משפחתו לשם והשלטונות היו חייבים לקבל אותם, ובזה ניצלו חייהם ממוות בטוח. סוף דבר, אותו חבר שברח למקומו נרצח על קידושו ה' בשנות המלחמה הי"ד, ואילו זה 'המסכן' שנשאר 'תקוע' נשאר בחיים עם בני ביתו למשך שבעים שנה נוספות.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

### מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnneEH@gmail.com

### הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

### לשאלות בהלכה

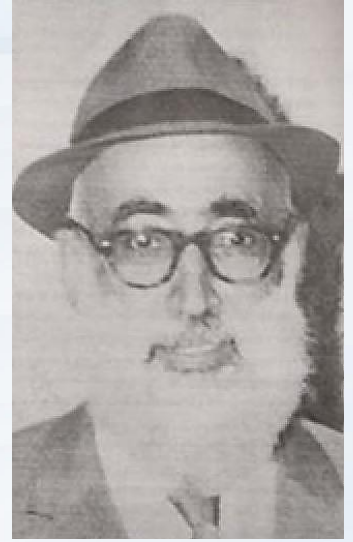
נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)



# אם ראשונים כמלאכים - המקבל הרב שאול דוד חי מועלים זצ"ל

**המקובל הרב שאול דוד חי מועלים זצ"ל** - נולד בשנת ה'תר"ע (1910) בבגדאד. באותה התקופה מקובלים רבים צמחו שם. בצעירותו למד בת"ת שבעירו שייסד הגאון הגדול ריש גלותא רבינו עבדאללה סומך זצ"ל ותלמידיו הגדולים. בילדותו ובנעורו למד אצל ר' מנשה אלכאתב זצ"ל. עם סיום לימודיו התורניים רצה להינות מיגיע כפיו ולכן עסק בפקידות אצל סוחר בדים. בהמשך התמחה בחייטות.



בכל זמן פנוי שהיה לו שקד על התורה הקדושה. במשך שנתיים למד אצל המקובל האלוקי חכם יהודה פתיה זצ"ל שהיה מגדולי המקובלים בבגדאד באותם הימים ואף זכה ללמוד איתו ביחידות ביום שבת קודש ובמוצאי שבת. בשנת ה'תרצ"ה (1935) סמך ר' יהודה פתיה את רבינו לרב בטרם עלה לארץ. בשנת ה'תש"י (1950) עלה לארץ עם אשתו, שלושת בניו ושלוש בנותיו. הוא התגלגל ממקום למקום במעברות השונות, עד שהגיע למעברת תלפיות בירושלים. בשנים אלו עבד מעט בשעות המאוחרות של הלילה בצמצום הכרחי כדי לפרנס את משפחתו ושאר הזמן עסק בתורה הקדושה בנגלה ובנסתר.

עוד בנעוריו כיתת את רגליו לספריות הגדולות של רבני בבל והעתיק מהכתבים שהשאירו אחריהם. באופן זה הציל כמה חיבורים. בימי העניות הקשה, ששררה בארץ לקח על עצמו לערוך ולהדפיס את ספרי הגאון המופלא רבי אליהו מני כאשר ילדיו סייעו לו כשהגדול שבהם היה אז כבן י"ג שנה. רבינו הוציא לאור את הספרים 'מזכיר שלום', 'ברכת אליהו' ו'מעיל אליהו' וכן זכה להוציא את הספר 'שם משמעון' לגאון המקובל ר' שמעון אהרון אגסי ואת 'בן איש חיל' של מרן הגאון הגדול חכם יוסף חיים. הוצאת הספרים הייתה משימה קשה ביותר, כיוון שכתבים הרבים היו בכתב יד ללא טיפול ושמירה, מפוזרים ומופרדים והיה צריך להשקיע עמל רב ועצום יומם ולילה במשך חודשים רבים. את כל הוצאות הדפוס של ספר 'בן איש חיל' ח"ג וספר 'מלאך הברית' גייס בעצמו ובעזרת בניו.



עם יסודה של ישיבת 'פורת יוסף' בעיר החדשה הצטרף רבינו לקבוצה מצומצמת של גדולי המקובלים. שם למד כעשר שנים ועלה והתעלה בלימוד הקבלה. הצטיין ברוחב ידיעותיו בכל ספרי האריז"ל ומרן הרש"ש בהקדמותיו ובסידוריו והמפרשים ובספרים תורת חכם, יפה שעה, שמן ששון ובית לחם יהודה והיה זוכר את דבריהם בעל פה וכשהיו מתקשים בדבר מה, היה אומר בעל פה את התירוצים שנאמרו בספרי המפרשים. בשנת ה'תשכ"ג (1962) יסד ישיבה ללימוד הקבלה על שם מרן הגאון המקובל האלוקי כמוהר"ר יוסף חיים זלה"ה ישיבת 'בן איש חיל'. אף כשחלה, המשיך למסור את שיעוריו בישיבה עד יומו האחרון ממש.

אופיו היה עדין, שקט, נוח לבריות ולא הרים את קולו. תפילותיו ובקשותיו לא פסקו והחזיר רבים לאבינו שבשמיים. נפטר ב-ו' חשוון ה'תשל"ט (1978). חי כ-68 שנים. ציונו בהר-הזיתים בירושלים.

**בנו:** ר' יהודה. **מרבותיו:** המקובל ר' יהודה פתיה, המקובל ר' אפרים הכהן זלכה, ר' מנשה אלכאתב. **מספריו:** **ילחם אבירים** - פירוש על אדרא דמשכנא וספרא דצניעותא.

**על ענותנותו העצומה ועל העובדה,** כי רבינו הסתיר את ידיעותיו מכולם ואפילו מבני משפחתו ניתן ללמוד מהסיפור המופלא הבא: בשנת ה'תש"ב (1942) נפטר רבו הנערץ, הגאון המקובל הרב יהודה פתיה זצ"ל בארץ ישראל. רבינו נשא הספד מר ביום השיבעה בבבל לפני קהל מתלמידי ומעריצי הרב. כאן התגלה ברבים לראשונה, כי רבינו חכם, מבין ובקי בתורת הקבלה. מכיוון שרבינו הצליח להצניע את עצמו בעבר אפילו מבני משפחתו, רבים התפלאו, כשנוכחו לדעת את גדלותו העצומה בתורה.

**בשנת ה'תשכ"ג** רבינו ביקש לייסד ישיבת מקובלים על שם מרן הגאון המקובל האלוקי חכם יוסף חיים. לאחר חיפושים רבים אחר מקום מתאים נקבע מקום הישיבה בביה"כ הגורג'ים ברחוב 'חפץ חיים' בשכונת 'זכרון משה' בירושלים. מקום זה שימש בעבר כישיבת מקובלים עוד לפני שנת ה'תש"ח. היתה זו משימה קשה ביותר בגלל קשיים כספיים שהיו לרבינו באותם הימים ובגלל הוצאות הישיבה. לאחר זמן הזדמן לו גביר, שהציע לו תמיכה כספית ניכרת והתנה זאת שהישיבה תיקרא על שמו.

היה זה ניסיון קשה לרבינו שהתקשה מאוד להחליט מה לעשות בעניין, מכיוון שהיה נתון בחובות אדירים באותה השעה. בלילה ההוא התגלה לו בחלום רשכב"ג הגאון מרן חכם יוסף חיים בכבודו ובעצמו והודיע לו שרצונו שיקרא את הישיבה על שמו ('בן איש חיל'). הבטיח לו שלא יחסר לו מאומה ויעלה בידו להחזיק את הישיבה. וכך התקיימה ברכת הצדיק שהתגלה בחלום והישיבה נקראה על שם חכם ר' יוסף חיים ישיבת 'בן איש חיל'.

**ב**ימי מלחמת ששת הימים ביקש לערוך תיקון מיוחד כפי שקיבל מרבו ר' יהודה פתיה זיע"א מדברי רבינו האריז"ל להצלחת ולהצללת עם ישראל במלחמה נגד אויביו. ידוע כי מי שמשותף במעשה זה, מסכן את חייו. ולכן מספר חכמים שפנה אליהם חששו להשתתף. בסיכומו של עניין התקיימה התפילה, ובה השתתפו גדולי המקובלים ביניהם רבינו, חכם ר' יוסף זארוק וחכם ר' יצחק כדורי. במהלכה לקחו כבד, לב וריאה וניקבו אותם עם מאה מחטי ברזל, שמו על פתיליה במשך שלושה ימים, ולאחר מכן זרק אותם רבינו באשפה כשהם שחורים לגמרי.

באותו הלילה רבינו חלם, והנה הוא נמצא בביתו ועבד אלנאצר שר"י מולו - ומראהו כלפיך אש והוא צועק: "תנו לי את האיש הזה (כשהוא מצביע על רבינו), שהוא שלי ואני אעזוב אתכם. **אדם זה איבד אותנו והרס אותנו!**" רבינו בחלומו צעק לעבר בנו, ר' יהודה שיעזור לו והוא סילק אותו. מיד לאחר מכן ניזוקו שניים מהמקובלים, שהשתתפו באותו מעשה - רבינו והרה"ג החסיד חכם ר' יוסף זרוק זצ"ל. שניהם לקו ברגליהם בסמוך לאותה התפילה. רבינו נפגע בתאונת דרכים ואושפז בבית-הרפואה בשל ניתוח ברגלו ור' יוסף זרוק זצ"ל השתתק ברגליו, ומכאובים רבים היו מנת חלקו (מעבר לעובדה שהיה סגי נהור).

# זְהִירוֹת מִפְּנֵי גִזְלֵי



כאשר אדם נזהר בכך, יתכן שבגין מעשה זה אף ינצלו חייו. להלן סיפור המעובד מתוך 'מורשת אבות': העיר קלם הייתה עיר מרכזית. סוחרים רבים הגיעו אליה מהסביבה הקרובה והרחוקה.

המסחר הסיטונאי פרח בה. היו בה מחסנים גדולים עמוסים בסחורות. המגיד מקלם הירבה להוכיח את תושבי עירו, שישמרו את מצוות התורה בענייני המסחר. לא תמיד נפלו דבריו על אזניים קשובות.

בשווקי קלם התקיים מסחר גדול במלח. שני סוגי מלח נסחרו בהם. המלח הלבן והמלח האדום אשר היה יקר יותר. שני סוחרים גדולים אשר חיפשו דרך התעשרות קלה נהגו לצבוע מלח לבן בצבע אדום ולשווקו כמלח אדום.

כשנודע למגיד מתרמית זו, הוא נסער כולו ולא היסס לצאת במחאה תקיפה ורועשת נגד אותם סוחרים. בדרשותיו קרא למלח זה בשם 'מלח סדומית'. כלומר, סוחרים רמאים אלו הם כאנשי סדום.

רבי משה יצחק דרשן אף פרסם ברבים את שמות הסוחרים וחשף לעין כל את פרצופם האמיתי. אולם הוא לא הסתפק בכך. המגיד הזהיר אותם, שהוא יתייצב אישית בפתח חנותם כדי להזהיר את הלקוחות מפני בעלי החנות הזיפנים.

שני הסוחרים הרמאים החליטו לנקום בו. הם הצליחו לשכנע את השלטונות, שהמגיד ממריד את האוכלוסייה נגד השלטונות ומלהיב אותה להתקוממות. לא עברו ימים רבים והמגיד נאסר בעוון בגידה והוא הושלך לכלא. שני הסוחרים חגגו את ניצחונם. אולם לאחר ימים מספר הורה מפקד המשטרה לשחרר את היהודי האסור ולנהוג בו בכל הכבוד הראוי, כי הוא יהודי קדוש. הדבר היה לפלא.

לימים התבררה הסיבה לשחרור הפתאומי של המגיד. מנהג היה בידו להיכנס לעיתים קרובות לדואר. שם קנה בולים וקרע אותם. מנהל סניף הדואר הבחין, פעם אחר פעם, במנהג המוזר הזה. לבסוף ניגש ושאל לפשר מעשיו.

המגיד הסביר שהואיל ולעיתים רגיל הוא לשלוח דברי דואר באמצעות אנשים פרטיים ולא באמצעות הדואר, הרי בעצם הוא גוזל את המדינה. היא הרי קבעה סדרי משלוח ולמעשה מחייבת כל אחד לשלוח את מכתביו באמצעותה.

לכן הוא רוכש בולים לפי החבילות והמכתבים, שהוא שולח באמצעות שליחיו וקורע אותם. כך אוצר המדינה לא מפסיד. מנהל סניף הדואר היה ידידו של מפקד המשטרה ודיווח לו, מי היהודי שנעצר בעוון מרד נגד המדינה. המפקד התפעל מאוד, יצא מגדרו והורה לשחרר מיד את הצדיק.

להלן סיפור מצמרר, ומרגש המעובד מתוך 'בדידי הוי עובדא', ממנו ניתן ללמוד, עד כמה עלינו להיזהר, שלא נשאיר אחרינו חוב כלשהו, שכן למעלה אין מנוחה לנפטר החייב חוב כלשהו.

כתב הגאון רבי שמואל דוד הכהן פרידמן: "אמרתי לעורר את הלבבות, ממה שראיתי בעיני זה עתה (בשנת ה'תשס"ט) כשהייתי בעיה"ק ירושלים הלכתי בשכונת 'בית ישראל', יחד עם בני. ראיתי חנות אחת סגורה על מנעול ובריח, ובחלון החנות הייתה מודבקת מודעה, וזה תוכן המודעה:

בעל החנות נפטר לבית עולמו, ואחרי פטירתו בא לבני ביתו בחלום, והודיע להם, כי אין לו מנוחה בעולם העליון, מחמת שלא נזהר בממון. הוא חייב כסף לקונים, שבאו לרכוש בחנות והוא לא נזהר להחזיר עודף כראוי. יש לו צער ויסורים רבים מזה בעולם העליון.

בהתייעצות עם הרבנים פירסמו, שביקשו מכל מי שהוא חייב לו ממון, שימחל לו על החוב. הרבנים ביקשו, שכל אחד יאמר בפה מלא שמחל לו. עד כאן תוכן המודעה שהניחו בחלון החנות בני ביתו של הנפטר. והחי יתן אל ליבו, להיזהר בדיני ממונות, מכל נדנדוד גזל ואונאה ושאר איסורים התלויים בממון.

עד כמה רבותינו נזהרו מחשש לגזל. פעם אחת מרן הסטייפלר זצ"ל, הגאון ר' יעקב ישראל קניבסקי, שלח אדם שיתקשר עבורו למישהו. באותם הזמנים לא היה טלפון בבית אלא היו טלפונים ציבוריים ברחובות. רבינו מסר בידי אותו האיש מספר אסימונים.

כשחזר האיש, הוא סיפר לרב שהשיחה עלתה רק אסימון אחד. הרב התפלא מאוד והאיש הסביר: "דיברתי עשרים דקות בלי להוסיף אסימונים, כי האסימון הראשון נתקע".

כששמע זאת הרב, מיד יצא מהבית, הלך לסוכנות הדואר ושאל, מהי עלות של שיחה בת עשרים דקות. לאחר שבירר, קנה בולים בשווי שאמרו לו וקרע אותם לגזרים.

בסוף ימיו סבל רבינו מקשיי נשימה גדולים ובצקת ברגליים. בעקבות זאת היה לו סבל רב לעלות את מדרגות ביתו. שכניו הבחינו בכך, והם נרתמו וסללו כביש בגינה המשותפת של הבניין כדי שיוכל לשמש את הרב להגיע עם מכונית עד מרפסת ביתו. אך הרב עד יומו האחרון לא השתמש בכביש ועלה את המדרגות בסבל גדול.

כשנשאל הרב מדוע הוא לא משתמש בכביש, הרי כל השכנים עשו זאת בלב שלם ענה: "נכון, אבל יכול מאוד להיות שאחד השכנים חתם והסכים כי הוא התבייש ולא היה לו נעים לא לחתום, אך בליבו הוא לא שלם במעשהו, ואיך אתם מבקשים ממני לעבור בכביש שלא שלי".

לע"נ	תנצב"ה
הרב עובדיה יוסף בן גורג'ה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל זצ"ל ר' עזריאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס זצ"ל צדיק חכם בן חזלה זצ"ל דוד בר חסיבה זצ"ל חווה בת יעקב צבי ע"ה יצחק יצקן בן רחל זצ"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה זצ"ל שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה זצ"ל	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירון ע"ה אברהם בן יונה זצ"ל יצחק בן חביבה זצ"ל אהרון (אורי) בן רבקה זצ"ל דב בן יצחק זצ"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחתה זצ"ל יעקב בן סלימה זצ"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה אברהם בן טובה זצ"ל